

F. t. l. vedr. elforsyning m.v.

metoder skal anmeldes til Energitilsynet med henblik på denne godkendelse.

Med stk. 1, nr. 4, foreslås det, at de kollektive elforsyningsvirksomheder fremover skal anmelde dokumentation for regnskabsmæssig adskillelse til Energitilsynet. Forslaget har til formål at gennemføre eldirektivets artikel 23, stk. 1, litra e. Det følger af denne direktivbestemmelse, at en regulerende myndighed skal overvåge den effektive adskillelse af regnskaber for at sikre, at der ikke sker krydssubsidiering mellem transmissions-, net- og forsyningsaktiviteter.

Det bemærkes, at forpligtelsen til at anmelde dokumentation for regnskabsmæssig adskillelse kun er relevant for virksomheder, som også udfører andre aktiviteter end den bevillingspligtige aktivitet. Bestemmelsen vil f.eks. være relevant for virksomheder, som har fået tilladelse til at udøve såvel net- som transmissionsvirksomhed i henhold til § 47, stk. 2, eller som udfører sideordnede aktiviteter inden for rammerne fastsat i bekendtgørelse nr. 358 af 20. maj 2003 om undtagelse af anlæg og sideordnede aktiviteter fra elforsyningsloven.

Med ændringerne af § 69, stk. 2, og § 74, stk. 1, sondres der ikke længere mellem indskudskapital og anden egenkapital. Virksomhederne skal derfor ikke – som efter den gældende § 76, stk. 1, nr. 4, – anmelde opgørelse af indskudskapital til Energitilsynet. Som det fremgår af den ændrede § 69, stk. 2, og den ændrede § 74, stk. 1, skal der imidlertid fortsat opgøres en kapital, som kan anvendes som udgangspunkt for fastsættelse af virksomhedernes forrentning. Med den ændrede § 76, stk. 1, nr. 5, fastslås det, at denne kapitalopgørelse skal anmeldes til Energitilsynet.

Idet virksomheder med forsyningspligt ifølge dette lovforslag ikke længere skal være kollektive elforsyningsvirksomheder i lovens forstand, og derfor ikke er omfattet af § 76, stk. 1, er der behov for at indføre en anmeldelsespligt for disse virksomheder. Der foreslås derfor et nyt stk. 2, hvorefter virksomheder med forsyningspligt skal anmelde salgspriser, gebyrer og vilkår samt grundlaget herfor til Energitilsynet. Bestemmelsen er nødvendig af hensyn til Energitilsynets tilsyn. I medfør af stk. 4 vil Energitilsynet kunne fastsætte regler vedrørende anmeldelsespligten efter stk. 2.

Den hidtidige § 76, stk. 1, nr. 2, om transit er overflødig, da loven ikke længere indeholder særlige regler om transit, jf. lovforslagets § 1, nr. 25 (§ 25).

Da SEAS' tab ved den tidligere drift af sideordnet virksomhed på nuværende tidspunkt er tilbagebetalt, er den hidtidige § 76, stk. 1, nr. 5, også overflødig.

Til nr. 82

(§ 78, stk. 1)

Med bestemmelsen fastsættes en udtrykkelig afgrænsning af Energitilsynets kompetence, hvorefter tilsynet ikke skal behandle klager vedrørende civile tvister. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at konkrete klager vedrørende civile mellemværender mellem en energiforbruger og et selskab kan behandles ved et eventuelt godkendt, privat ankenævn på energiforsyningsområdet og ikke ved Energitilsynet. Ændringen forudsættes sat i kraft samtidig med oprettelsen af et godkendt, privat ankenævn på energiforsyningsområdet. Økonomi- og erhvervsministeren kan med hjemmel i elforsyningslovens § 78, stk. 3, fastsætte nærmere regler om afgrænsningen af Energitilsynets kompetence.

Afgrænsningen af Energitilsynets kompetence baserer sig på sondringen mellem civile og offentligtretlige tvister. Den fastsatte kompetenceafgrænsning gælder i forhold til alle civile klager, herunder også klager fra erhvervsdrivende. I hvilket omfang ankenævnet behandler civile klager fra forbrugende erhvervsdrivende fastsættes i ankenævnets vedtægter, som vil indgå i grundlaget for økonomi- og erhvervsministerens godkendelse efter lov om forbrugerklager, jf. lovens kapitel 2.

Den enkelte forbrugers retsstilling i forhold til et energiselskab hviler på både privatretlige regler (f.eks. aftalelov, købelov mv.), offentligtretlige regler (f.eks. markedsføringslov, prismærkningslov mv.) og offentligtretlige regler på energiområdet (energiforsyningslovene). Erhvervsdrivendes overtrædelser af de offentligtretlige regler fører dog først og fremmest til sanktioner, som er tillagt den pågældende tilsynsmyndighed i love, typisk påbud, forbud og bøder – uden at overtrædelserne automatisk har civile retlige konsekvenser i forholdet mellem forbrugeren og selskabet.

Et godkendt, privat ankenævn på energiforsyningsområdet vil på grundlag af de privatretlige regler, f.eks. aftalelov, købelov, formueretlige grundsætninger, erstatningsregler, herunder den retsskabte erstatningspraksis, produktansvarslov mv. kunne behandle civile klager vedrørende det konkrete civile mellemværende mellem forbrugeren og selskabet. I et vist omfang kan offentligtretlige regler inddrages i sagens afgørelse, hvis de har betydning for den konkrete civile tvist.

Energitilsynet vil også efter oprettelsen af et privat ankenævn på energiområdet skulle varetage den del af det offentligtretlige tilsyn med selskabernes overholdelse af energilovgivningen, som tilsynet i dag er til-